

Víra a skutky

Zákonictví nebo poslušnost? Spasení na základě zásluh nebo z milosti?

Bible říká, že jsme spaseni milostí skrze víru. Je rozpor mezi vírou a skutky?

Milostí tedy jste spaseni skrze víru. Spasení není z vás, je to Boží dar; není z vašich skutků, takže se nikdo nemůže chlubit. (Efezským 2:8-9)

Křesťan má věčný život jedině z Boží milosti, a ne jako výsledek svých vlastních dobrých skutků. Bůh poslal svého Syna na zem ze soucitu a lásky k lidem, aby mohli být zachráněni ze svých hříchů.

Před svým obrácením jsou lidé mrtví ve svých hříších. Žijí podle způsobu života světa a následují žádosti svého těla a mysli (Efezským 2:1-3). Skrze obrácení je Bůh přivádí do života, aby opustili své hříchy a žili ve svatosti:

To vám říkám a dotvrzuji jménem Páně: nežijte tak, jako žijí pohané podle svých marných představ. ... Odložte dřívější způsob života, staré lidství, které hyne klamnými vášněmi, obnovte se duchovním smýšlením, oblečte nové lidství, stvořené k Božímu obrazu ve spravedlnosti a svatosti pravdy. (Efezským 4:17 a 22-24)

Proto vás já, vězeň kvůli Pánu, prosím, abyste tomu povolání, kterého se vám dostalo, dělali čest svým životem (Efezským 4:1-2a)

Bůh spasil lidstvo tím, že poslal Ježíše. Zvěstoval Boží odpuštění a volal lidi, aby se obrátili ze svých hříchů, aby měli hluboký a radostný život s Bohem a přinášeli mu ovoce. (Jan 10:10)

Hřích nás odděluje od Boha:

Hle, Hospodinova ruka není krátká na spasení, jeho ucho není zalehlé, aby neslyšel. Což to nejsou vaše nepravosti, které vás oddělují od vašeho Boha? A vaše hříchy, které způsobily, že skryl tvář před vámi, a neslyší? (Izajáš 59:1-2)

Ježíš volá všechny, kteří chtějí žít s Bohem, **k důslednému boji proti hříchu**. Dostali jsme od Boha milost a odpuštění, **abychom už více v hříchu nežili**. Ježíš řekl:

Ani já tě neodsuzuji. Jdi a už nehřeš!(Jan 8:11 b)

Mluvím názorně z ohledu na vaši lidskou slabost: Jako jste se dříve propůjčovali k službě nečistotě a nepravosti k bezbožnému životu, tak se nyní dejte do služby spravedlnosti k posvěcení. (Římanům 6:19)

Jako spolupracovníci na tomto díle vás napomínáme, abyste milost Boží nepřijímali naprázdno,... (2. Korintským 6:1)

Ukázala se Boží milost, která přináší spásu všem lidem a vychovává nás k tomu, abychom se zřekli bezbožnosti a světských vášní, žili rozumně, spravedlivě a zbožně v

tomto věku... (Titovi 2:11-12)

Nový zákon nás často napomíná a povzbuzuje, **abychom žili svatý život, protože nám k tomu Bůh uděluje svou milost**. Když snahu o svatost zanedbáváme, přijímáme Boží milost nadarmo. Tímto dáváme nesprávné svědectví o Bohu jiným lidem, protože naše životy neodrážejí **Boží moc, která nás může od hříchu očistit**.

Tak ať svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích. (Matouš 5:16)

Názor, že navenek nemůžeme poznat, kdo je křesťan, zastávaný také Martinem Lutherem[1], je z biblického pohledu nepřijatelný. Zdůrazňování **plodů života křesťana a svatosti** není možné nazvat zákonictvím. Křesťanský boj o svatost není o dodržování starozákonních příkázání ani o pouhém lidském úsilí. Je to boj založený na vztahu s Bohem, z moci Ježíšovy spásy a s pomocí Ducha svatého. Víra nemůže být bez skutků:

Stejně tak i víra, není-li spojena se skutky, je sama o sobě mrtvá. (list Jakubův 2:17)

Věřit v Boží existenci bez činění skutků nemá smysl. Jakub píše proti těm, kteří svědčí o víře pouze svými slovy a nebojují o svatost ve svých životech. Víra v Ježíše nemůže znamenat pouze věřit, že žil, zemřel a vstal z mrtvých. Na našich životech musí být viditelné, že jsme jeho učedníky.

Kdo věří v Syna, má život věčný; kdo však neposlouchá Syna, nespátří života, ale Boží hněv spočívá na něm.“ (Jan 3:36) [2]

Ježíš víru ztotožňuje s poslušností. Nestačí zlepšit náš život v některých oblastech (např. vzdát se kouření, drog, začít být přátelský, činit humanitární a náboženské skutky, a pod.). Ježíš volá lidi, aby ho následovali. V Matouši 19:16-26 Ježíš povolal bohatého mladíka. Od mládí dodržoval mnohá příkázání, ale nebyl připraven vzdát se majetku, když ho k tomu Ježíš vyzval. Podobně i v našich životech je nutné vzdát se všeho, co nám brání Ježíše následovat.

Kdo říká, že v něm zůstává, musí žít tak, jak žil on. (1. list Janův 2:6)

Ježíš zcela odevzdal svůj život lidem, kteří potřebovali pomoc. Chtěl jim ukázat Boží lásku a přivést je k němu. **Povolává všechny, kteří ho chtějí následovat, aby činili totéž**:

Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali; jako já jsem miloval vás, i vy se milujte navzájem. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým.“ (Jan 13:34-35)

Jako křesťané chceme žít život hodný Ježíšova povolání. **To neznamená, že jsme bezhříšní nebo dokonalí**. Být svatým a čistým jako Ježíš znamená bojovat z celého srdce. **Není to jen marný pokus**. Tento **boj** popisuje apoštol Pavel v listě Korintským velmi motivujícím způsobem:

Nevíte snad, že ti, kteří běží na závodní dráze, běží sice všichni, ale jen jeden dostane cenu? Běžte tak, abyste ji získali! Každý závodník se podrobuje všestranné kázni. Oni to podstupují pro pomíjitelný věnec, my však pro věnec nepomíjitelný. Já tedy běžím ne jako bez cíle; bojuji ne tak, jako bych dával rány do prázdna. Ranami nutím své tělo ke

kázni, abych snad, když kážu jiným, sám neselhal. (1. Korintským 9:24-27)

Nemůžeme se vymluvit na to, že jsme jen lidé. Ježíš se stal člověkem jako jsme my a byl si plně vědom lidské slabosti:

Nemáme přece velekněze, který není schopen mít soucit s našimi slabostmi; vždyť na sobě zakusil všechna pokušení jako my, ale nedopustil se hříchu. (Židům 4:15).

Přesto jasně mluvil o nárocích na učednictví:

Tehdy řekl Ježíš svým učedníkům: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne. Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však ztratí svůj život pro mne, nalezne jej.“ (Matouš 16:24-25)

Hřích se v životě křesťana nesmí stát něčím normálním. Když upadneme, musíme se znovu postavit a přijmout sílu z Božího odpuštění (1. list Janův 2:1). **S hříchem je nutné bojovat až do konce** (Židům 12:1-4).

Nikdo nemůže sebe samého učinit hodným věčného života svými skutky. Přesto i v dnešní době existuje učení o odpustcích, které si člověk může zasloužit skrze určité zbožné skutky. Ani dodržování svátků a půstů přikázaných Římskokatolickou církví nás neudělá Bohu milejšími. Ani skrze modlení se naučených modliteb na radu zpovědníka nezískáme Boží milost. Na druhé straně skutky (požadované Bohem, ne tradicí) ukazují, zda má někdo vztah s Bohem, zda moc Ježíšovy spásy změnila jeho život a zda se skutečně obrátil.

... Ukaž mi tu svou víru bez skutků a já ti ukážu svou víru na skutcích. (list Jakubův 2:18 b)

Bible často mluví o posledním soudu, kde budou **skutky lidí** odhaleny a **posouzeny**.

Vždyť se všichni musíme ukázat před soudným stolcem Kristovým, aby každý dostal odplatu za to, co činil ve svém životě, ať dobré či zlé. (2. Korintským 5:10)

Z toho vyplývá, že věřit v Ježíšovu smrt a zmrtvýchvstání, bez současného činění skutků, pro spásu nestačí. Na druhou stranu si svými dobrými skutky u Boha nic nezasloužíme:

Tak i vy, když učiníte všechno, co vám bylo přikázáno, řekněte: „Jsme jenom služebníci, učinili jsme to, co jsme byli povinni učinit.“ (Lukáš 17:10)

ZÁVĚR

Boží slovo je realitou i dnes a je mocné změnit život těch, kteří o to stojí. Stačí se svobodně rozhodnout, sloužit Ježíši a vzít na sebe jeho lehké jho (Matouš 11:30). Je potřeba podřídit náš život zákonu lásky (Jakub 1:25 a 2:12) a ne zákonu Staré smlouvy. Potom budeme **nést Bohu ovoce a vydávat svědectví o moci Jeho milosti**:

Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce; neboť beze mne nemůžete činit nic. Kdo nezůstane ve mně, bude vyvržen ven jako ratolest a uschne; pak ji seberou, hodí do ohně a spálí. Zůstanete-li ve mně a

zůstanou-li má slova ve vás, prostě, oč chcete, a stane se vám. Tím bude oslaven můj Otec, když ponese hojné ovoce a budete mými učedníky. (Jan 15:5-8)

Související témata

- [Svatost a svatý život](#)

E-mailová adresa

Zpráva

Odeslat

Poznámky:

1. M. Luther píše: “Charakter křesťana nespočívá ve vnějším chování. Ani se takový člověk nechová podle vnější situace, ale podle vnitřní. To znamená, že je to jiné srdce, jiná odvaha, vůle a mysl, které činí tytéž skutky, jako někdo jiný, kdo takovou odvahu a vůli nemá. Protože křesťan ví, že vše závisí na víře. Proto se chová, stojí, jí, pije, obléká se, pracuje a žije jako jakýkoliv jiný obyčejný člověk v jeho situaci, takže si jeho křesťanství nevšimnete... “ (Weihnachtspostille 1522: Luther deutsch, Erg.Bd. Lutherlexikon, p. 57f) „Křesťana nepoznáte podle vnějšího života. Protože jeho život není o nic méně nečistý a zchátralý, jako život nekřesťana. Proto se musí denně modlit: „Odpusť nám naše viny.“ Kdokoliv by chtěl vidět a správně rozeznat křesťana, ať to činí podle víry. Protože podle našeho těla a krve jsme hříšníky a také musíme zemřít jako jiní lidé a čeká nás veškerá bída tady na zemi — dokonce více, než ostatní lidé, kteří křesťany nejsou. Protože křesťané pociťují hřích mnohem více než jiní lidé.” (Hauspostille 1544, Von der Frucht der Auferstehung Christi: Luther deutsch, Erg.Bd. Lutherlexikon, p.58
2. Zde jsme použili překlad: Nový zákon. Z řečtiny přeložil F. Žilka. 5. vyd. Praha: Kalich, 1951. 422 s. Slovo “neposlouchá” lze z řečtiny přeložit i jako “nevěří”.

© 2021 www.krestane.info - Všechna práva vyhrazena.

Uvedená biblická místa jsou převzata z Bible :

Písmo svaté Starého a Nového zákona : český ekumenický překlad © 1987 - 2009 .

Odkazy a obsah článků (v nezměněné formě s uvedením zdroje) mohou být šířeny pro nekomerční účely.

Publikování anebo šíření obsahu těchto webových stránek v jiné formě anebo pro jiný účel podléhá našemu souhlasu.

Webová stránka může obsahovat odkazy na internetové stránky třetí strany.

Jejich zveřejnění neznamená, že jejich obsah schvalujeme, přijímáme anebo s ním souhlasíme.